Ч. 86. Неділя 1 мая (18 цьвітня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Програма нового італїяньского кабінету. — Ворохобня в Альбанїї. — З Болгариї.

В італїяньскій палатї послів виголосив передвчера президент міністрів Люццаті проґраму нового правительства. Бесїдник обговорював подрібно справу реформи фінансів, відтак заповів ряд суспільних і економічних реформ, а з окрема закон против лихви, дотикаючої мешкань і средств поживи. Закон о мешканях людових має бути також улїпшений. Дальше заповів італїяньский президент кабінету обовязкове обезпечене всїх рільних робітників на случай неспосібности до працї або на случай смерти. Має то бути новий крок на поли обовязкового обезпеченя робітників взагалї. Вказав дальше на добрі відносини Італїї до тридержавного союза, о чім сьвідчить послїдна візита канцлєра німецкої держави в Римі і виміна сердечних депеш між італїяньским міністром заграничних справ а ґр. Еренталем. Також удержує Італїя щирі дружні відносини з Франциєю, Анґлїєю і Росиєю.

Положенє в Альбанїї мимо турецких успокоюючих комунікатів зовсім не поправило ся і о добровільній видачи оружия Альбанцям нема вже тепер бесїди. З Константинополя висилають ся все нові войска, а правительство взиваючи Альбанців до зложеня оружия, поставило їм такі услівя: переведенє загального спису населеня, побір рекрутів на основі законних приписів, подїл Альбанїї на такі адміністрацийні округи, які істнують в цілій Туреччинї, будова доріг для потреб торговлї і армії, утворенє шпиталів і шкіл в цілій провінциї, плаченє податків і оплат обовязуючих в цілій державі, а вкінци повне розоруженє населеня. Турецке правительство стремить отже до цілковитого усмиреня збунтованої Альбанїї і заведеня в нїй упорядкованих відносин при помочи оружної сили.

Але ті заходи турецкого правительства стрічають великі трудности, а дотеперішні вислїди войскової виправи дуже незначні. Показує ся тепер, що в початку обі сторони уникали оружної розправи, а іменно турецкий комендант Шефкет Турґуї паша длятого, бо аж по приходї численнїйших войск наміряв приступити до рішаючого діланя, а Альбанцї длятого що не були ще достаточно зорґанізовані до борби з правильними турецкими войсками. Головна праця альбаньских провідників стреміла до того, аби сполучити всї альбаньскі племена до спільної оборони. Відбули ся два величезні віча коло Дякова і Призрену, на котрих постановлено боронити до крайности автономії Альбанїї.

Воєнний плян Альбанців полягає на тім, що хотять они замкнути всї гірскі проходи, збурити зелїзничий шлях Скопліє-Велес і взагалї поробити всякі можливі заряджения, аби спинити рухи турецких войск.

Телєґрами з послїдних днів потверджують, що Альбанцї переводять той плян послїдовно, а ворохобня прибрала видко грізні розміри, коли Туреччина рішила ся збільшати свою армію в Альбанїї до 100.000 людий. Над ворохобниками обняли провід усунені офіцири старотурецкого правительства, а начальник ворохобничого руху Іса Болетинач обїздив цілу горішну Альбанію і взивав племена Альбанців до єдности в борбі з Молодотурками і Сербами в Туреччинї, бо коли би зложили оружиє, будуть всї ворохобники засуджені на смерть.

О борбах, які в Альбанїї ведуть ся, не звістно нїчого певного, бо всї вісти инших по-

6)

Конець сьвіта.

З нагоди комети Гелїя — написав К. Вербин.

(Дальше).

Попереду подали ми, кілько степенів займають хвости комет на небі. Ся міра не для кождого зрозуміла і лїпше буде подати довготу хвостів в кільометрах. То трохи трудно, бо комети положені иноді так, що видають ся нам коротші, а до того ще й хвости чим дальше від голови тим стають блїдші і длятого не можемо їх докладно видїти. А однак удало ся деяким астрономам означити дійстну величину тих хвостів. Так обчислили Гершель і Шретер, що хвіст комети з 1744 р. був довгий на 52 міліонів кільометрів, хвіст комети з 1769 р. звиш 70, комети з 1680 р. около 150, а наконець комети з 1811 р. звиш 160 міліонів кільометрів. Теперішна комета Гелїя, коли засягне своїм хвостом землю, буде головою віддалена яких 26 міліонів кільометрів, отже хвіст єї буде що найменше тілько кільометрів довгий.

Із сего видимо, що комети то найбільші тіла небесні нашого сонїчного сьвіта; їх хвости бувають иноді значно довші як віддаль нашої землї від сонця, а ширина їх або грубість також міліони кільометрів. Голова комети з 1811 р. мала в промірі що найменше 1 міліон кільометрів, або промір той був звиш 78 разів більший, як промір нашої землї, а навіть ще 7 разів більший як Юпітера, найбільшої з планет нашого сонїчного сьвіта. Виходить з того, що тота комета була 340 разів більша як Юпітер, а 510.000 разів більша як земля, не рахуючи в то хвоста, котрий був далеко довший як віддаль землї від сонця. Річ легко понятна, що так рідка маса, яка знаходить ся в голові комети, не годна притягнути назад до себе ту масу, яка відбила ся від неї і утворила єї хвіст. Тим то й дасть ся пояснити, длячого комети, котрі кілька разів вертали, показували за кождим разом що раз менший хвіст—він очевидно по дорозї щезав.

А тепер придивім ся, якими дорогами ходять комети довкола сонця. Всї тіла небесні, котрих дороги взагалї удало ся вислїдити, порушають ся або в еліпсах або в ґіперболях або параболях. Для лїпшого зрозуміня сих доріг зробіть так: вбийте в землю два патички н. пр. на два метри один від другого; возьміть шнурочок більше як два рази так довгий як віддаль обох патичків від себе, звяжіть єго кінцями до себе і наложіть на то два патички. Возьміть тепер третій патичок, возьміть єго між звязаний шнурок, патягніть добре і суньте тим патичком по землї так довкола обох вбитих патичків, щоби він робив слїд, ровець в землї. Той слїд то буде подовгасто-кругла лїния довкола патичків і єї називають е л ї п с о ю. Місця, де вбиті в землю оба патички, називають о г н и щ а м и. Чим дальше тоті огнища від себе, тим більше подовгаста буде еліпса; чим они близше до себе, тим більше еліпса кругла і зближена до колеса. Отже всї дороги планет, які ходять довкола нашого сонця, суть такими не дуже подовгастими еліпсами, а в однїм їх огнищи стоїть сонце. Длятого то кожда планета, отже й наша земля, раз підходить до сонця, до того огнища, в котрім оно стоїть, а раз відходить далеко від него. Всї дороги планет однак лежать більше менше в тій самій площи, они дуже зближені до колеса і спільним огнищем для всїх єсть сонце, підчас коли дороги комет бувають по найбільшій части дуже подовгастими еліпсами та ідуть у всіляких можливих напрямах довкола сонця.

Щоби то лїпше зрозуміти, подумаймо собі, що сонце стоїть на серединї такої площи як н. пр. запалена лямпа на столї. Отже наші планети ходять по тій площи мов би по столї довкола сонця а хоч і не зовсім рівно, бо трошки від тої площи відхиляють ся, але все-таки більше менше єї держать ся а сонце для всїх стоїть в однім і тім самім огнищи. Тимчасом дороги комет зовсім не держать ся тої площи, лиш ідуть в ріжних напрямах, отже н. пр. так як запалений сїрничок перелїтав понад столом а відтак спадав десь під него. Як би хтось хотів зробити модель доріг планет довкола сонця, то мусів би поставити в нїм горіючу сьвічку на серединї а обручі, означаючі дороги планет, один в другім довкола сьвічки та понахилювати їх дрібочку. Як же би хтось хотів зробити при тім модели ще й дороги комет, то мусів би понакладати обручі так, що з них зробила би ся довкола сьвічки-сонця ціла куля.

На тім однак не конець. Можна загально

ходять з турецких жерел і переходять крім того урядову цензуру.

На найблизші дни заповіли турецкі команданти рішаюче виступленє против ворохобників.

Болгарска часопись „Вечерна Пошта“ помістила цікаву допись з Константинополя, з якої можна пізнати причину послідного наглого і неприродного звороту в російскій всхідній політиці. Великий вплив на те мав російский амбасадор в Константинополи, Чариков. Дуже честолюбивий, забажав він якимсь незвичайним успіхом загнати в кут Ізвольского. Помічним єму був в тім перший драгоман амбасади, Мандельштам, з походженя Жид, чоловік незвичайно здібний. Серед молодотурків мав він великі впливи, отже намовив Чарикова, щоби він ділав в спілці з молодотурками, а тоді зможе відограти в Константинополи першорядну ролю. І справді Чариков зачав намагати ся зайняти за нового правліня таке саме становище, яке колись займав за Абдуль-Гаміда німецкий амбасадор Біберштайн. Але підчас коли Німець старав ся використати свій реальний вплив в користь економічної політики Німеччини, то добродушний Чариков уживав свого впливу лиш на то, щоби безустанку вислугувати ся молодотуркам.

Одною з найбільших услуг Чарикова для молодотурків була запорука дотично Болгариї, що молодотурки одержать свобідну руку при орґанізациї своєї армії і своїх заряджень супротив Болгарів в Македониї. Дійшло до того, що за впливом Чарикова болгарске правительство стало зелічувати молодотурецке правлінє в Македониї. Колиж положенє в Македониї загострило ся, тоді подав Чариков в Петербурзі проєкт, щоби вислати до Константинополя короля Ферипанда яко наглядну запоруку сего, що Болгария вирікає ся своїх надій взглядом Македониї. То стало ся справді, а навіть сам міністер Малинов поміг привязати Болгарию до триумфального воза російскої амбасади в Константинополи.

Новинки.

Львів, дня 30 цьвітня 1910.

— **При надходячих сьвятах Сьвітлого Воскресения Христового желаємо всім нашим П. Т. Передплатникам і всім Вп. Читачам нашим Веселих Сьвят і кличемо до них: Христос воскрес!**

— **Іменованя і перенесеня.** Львівский висший суд краєвий іменував асистентом канцелярийним для Тернополя Ів. Йос. Шікулю офіцияла канцелярийного у Львові; — перенїс в дорозі взаїмної заміни службової стар. офіцияла канцелярийного ad personam Йосифа Якубовского зі Львова до Рави рускої і канцеліста Ант. Хрущевского з Рави до Львова.

— **Відзначенє.** П. Інокентий Захарїїв, голова філії „Сїльского Господаря“ в Стрию, одержав від ц. к. Міністерства рільництва срібну медаль в признаню заслуг за випродукованє красних плодів огородових і рільничих та за научні збірки до науки доповняючої.

— **Оповіщенє.** В краєвих низших школах рільничих в Бережниця п. Стрий, в Городенці, в Ягольниці, в Кобірничах п. Кенти, в Милотині п. Рявів, в Суходілї п. Кросно розпочинає ся рік шкільний 1910/11 з днем 1 липня б. р. — Краєві низші школи рільничі мають на цїли образованє передовсїм синів селян на здібних практичних господарів. — Цїлий курс науки тревае три літа. Всї ученики мешкають в заведеню. Оплата за удержанє в інтернатї виносить 150 К піврічно.

Ученики незаможнї можуть бути приняті на конт фонду краєв., де отримають безплатнє поміщенє в інтернатї, харч і одїж з виїмкою обуви і біля і вносять лишень оплату шкільну в квотї 5 К за півріч.

Подання о принятє до низшої школи рільничої треба вносити найпізнїйше до 15 червня бр. до Дирекциї одної з названих висше шкіл рільничих. До подання, які є вільні від стемиля, треба долучити: 1) метрику уродженя на доказ, що кандидат укінчив 15 літ, 2) сьвідоцтво здоровля, виставлене лїкарем, 3) сьвідоцтво шкільне з укінченя народної школи; 4) сьвідоцтво убожества, коли кандидат убігає ся о принятє на конт фонду краєвого.

— **Наданє права публичности.** П. Мінїстер просьвіти надав право публичности приватній женьскій гімназиї з руским язиком викладовим СС. Василиянок у Львові на шкільний рік 1909/10.

— **Князь Макс Саский** виїхав в середу вечером зі Львова, працюючи на двірци о. митратом Білецким, о крил. Войнаровским і ректоратом дух. семинариї, крім о. ректора Жука, який від двох недїль перебуває поза Львовом. С. Е. Митрополит попращав князя Макса в палатї з причини великої утоми реколекциями, які давав протягом 3 недїль у Львові і в монастири Студитів в Скнилові.

— **Дрібні вісти.** В Сколю відбуде ся дня 4 мая (в середу по Великодни отворене філії „Сільского Господаря“ в сали маґістратскій о 3 год. по полудни. — В Копичинцях відбудуть ся дня 4 мая загальні збори філії Товариства Педагогічного на гусятиньский повіт і збори окружного відділу Тов. „Взаїмна Поміч“. — „Буковиньска Торговля“, Товариство зареєстроване з обмеженою порукою в Чернівцях, увійшла вже в житє і отворила перший склеп в Чернівцях при ул. Ратушевій ч. 4 (пасаж Бека). По сьвятах буде при сїй торговли отворена комната до сніданя і гуртівня для сільских крамниць. — Комету Гелія видїли вже в послїдних днях голим оком у Відни, в Грацу о 3 год. 20 мін. над раном; можна було єї оглядати через пів години. — В Дашаві відбуде ся у великодний второк торжественне відновленє читальні „Просьвіти“. — Ярослава Мончаловского, котрий відсидїв 8 місяцїв вязницї за шпигуньство в користь Росиї випущено вже на волю, але поки що відослано до полиції, котра має відставити его шупасом до місця приналежности. — Літанє за помочию літака, яке відбуло ся вчера на кульварківених полях, удало ся вповні. Літач Гранд підлетїв на яких 50 метрів високо і літав у воздусї через 8 мінут і 20 секунд, отже побив Гієронімуса о 2 мінути і 18 секунд. Дорога, яку перелетїв, виносила 6 і пів кільометра. — В Гусятинї відобрав собі житє вистрілом з револьвера суплент тамошної приватної гімназиї Мікевич.

— **Уніяти в Москві.** „Новое Время“ доносить: До Москви повернув зі Львова б. духовник старообрядовців (у нас на Буковинї звуть їх Пилипонами або Липованами), а тепер уніятский сьвященик о. Сторожев. Уніятский Митрополит приняв его до унії з католицизмом і дозволив єму сповняти сьвященичі обовязки. О. Сторожев відправив у Львові в присутности Митрополита службу Божу після обряду старообрядовців. Тепер о. Сторожев поселив ся в Богородеку і закладає уніятску парохію для старообрядовців. До сеї парохії будуть також прилучені уніяти, поселені в Москві, а є їх

сказати, що дороги комет суть еліпсами. В такім случаю комети по якімсь часї, хоч би й по дуже довгім, знов вертають до сонця. Але бувають і такі комети, котрі звідкись несподївано приходять до сонця, обходять одним боком коло него і щезають знов десь в просторі сьвітовім, щоби вже більше не показати ся; їх дорога представляє нам лінію, котра зве ся гіперболею. Подумайте собі знов, як перед тим, два патички, заткнені в землю, котрі мають нам означити огнища. До одного патичка привяжіть жердку так, щоби она могла обертати ся; до другого патичка привяжіть шнурок, коротший як та жердка, одним кінцем, а другий конець привяжіть до другого кінця жердки. Тепер возьміть який патичок і тягніть ним за шнурок так, щоби шнурок сунув ся попри жердку а патичок у вашій руцї робив при тім слїди по земли. В той спосіб зробите на земли в один бік і другий ровець, криву лінію, котра називає ся гіпербола. Тота крива лінія іде подібно як і еліпса попри одно огнище, але відтак кінцї єї розходять ся десь в безконечність. Отже деякі комети мають за дорогу таку гіперболю: виринають нараз звідкись з простора сьвітового, ідуть попри сонце, що тоді стаєсь огнищем для них, минають єго а відтак другим боком щезають знов десь в безконечнім просторі сьвітовім. Де они подївають ся, не годні ми так само знати, як і не знаємо, звідки они приходять.

Наконець єсть ще й третий рід доріг комет: єсть то також крива лінія подібна до гіперболї а єї називаємо параболею. Парабола подібно як і гіпербола закривляє ся коло огнища і розходить ся відтак в два боки в безконечність лиш значно вузше як гіпербола. І по параболї так само приходить комета звідкись в простора сьвітового, іде попри сонце, а відтак минувши єго, десь щезає в безконечність.

То місце, в котрім чи то планети, чи комети підходять на своїй дорозї найблизше до сонця, називає ся досоне (perihelium), а місце, в котрім стоять найдальше від сонця, називає ся відсоне (aphelium). У комет, котрих дороги суть еліпсами, буває досоне дуже мале а противно відсоне величезне; комети, котрі ходять параболями і гіперболями мають лиш досоне а відсоня не мають. Досоне однак буває тоді часами так близьке, що комети від спеки сонця розпалюють ся, нїби аж горять, і незвичайно ясно сьвітять; в міру того однак, як відсувають ся від сонця, сьвітло їх стає щораз слабше і блїдше.

Тут мусимо зараз зазначити, що планета Юпітер має якийсь незвичайний вплив на комети; она їх ловить і нїби змушує, привчає до порядку. Учені дослїдили вже богато таких случаїв, що кілько разів якась комета, котра заблукала ся звідкись із простора сьвітового в наш сонічний сьвіт і попала ся під вплив притягаючої сили Юпітера, він вже єї не пустив і она зачала правильно ходити еліптичною дорогою довкола сонця. Тому то й найбільше таких комет, котрі кружать правильно довкола сонця, знаходить ся в тім просторі нашого сонічного сьвіта, який зазначує дорога планети Юпітера довкола сонця.

Як величезні суть дороги комет довкола сонця, можна зміркувати із слїдуючого: Наша земля потребує 365 днів або цїлий рік, щоби раз обббічи довкола сонця, а комета Гелія, котра якраз тепер підходить до нас, обходить що 76 літ раз довкола сонця. Найдальша в сонічним сьвітї планета Нептун потребує 233 літ, щоби раз обббічи довкола сонця, але що то значить супротив комети означеної числом 99, котра потребує аж 75.300 літ, щоби раз обббічи довкола сонця. Але вже найдальшу дорогу зі всїх комет мусить відбувати комета відкрита дня 7 липня 1844 р. француским ученим Мове (Mauvais), котру означено числом 178; она потребує не менше лиш 102.000 літ, щоби раз обббічи довкола сонця, отже скорше людий не стане на сьвітї, скорше готова земля справдї перевернути ся, заким тота комета знову покаже ся. Але єсть богато і таких комет, котрі потребують ледви кілька літ, 3, 5, 6, 7 і т. д. щоби раз обббічи довкола сонця.

Цікаво тепер знати, з якою скоростию порушають ся комети. Для порівнаня возьмім знов планети нашого сонця. Чим они близше, тим скорше порушають ся і так: Меркурий, найблизший до сонця, порушає ся зі скоростию кругло 48 кільометрів на одну секунду; наша земля робить на секунду майже 30 кільометрів (29·59 км.) або кругло 4 милї. А комети? Велика комета з 1843 р., коли була в досоню, робила 562 кільометрів на секунду, але у відсоню вже лиш 24 метрів! Комета з 1680 р. робила в досоню 530 кільом. на секунду а у відсоню вже лиш 4 метри, отже порушала ся з такою скоростию, як звичайний поїзд зелїзничий.

(Дальше буде).

коло 200. Новий униятский сьвященик привіз зі Львова всї посуди і ризи церковні. Папа римский і львівский Митрополит визначили єму платню около 200 рублїв річно.

— **Про кмету Гелія** і взагалї про комети знаходить ся в послїднім подвійнім числї (ч. 8 і 9) „Учителя“, орґану руского товариства педаґоґічного, гарна розвідка п. Миколи Чайківского під заголовком „На стрічу гостеви“. Автор зібрав в ній що найважнійші і найцїкавійші відомости і досліди про комети а свою розвідку зробив ще більше поучаючою гарними ілюстрациями, які кождому читачеви дають добре понятє о виглядї і ріжнородности комет. При сїй нагоді хочемо однак звернути увагу всїх тих, що пишуть про наукові річи і змушені уживати всїляких наукових висловів, на одну для наших писателїв важну справу: нам би треба зважати і на то, що писали вже другі в тім самім або подібнім напрямі і уживати по можности однакових висловів, щоби без потреби не робити безлїч всїляких висловів і термінів. Сю гадку насунули нам рускі назви: „точка присонїшня“ і „точка відсонїшня“, яких автор ужив замість чужих: „перігель“ і „афель“. Коли же у нас уживає ся вже від давна зовсім добре слово „підсонє“ (клімат), то нам видить ся, що лїпше уживати подібних, також вже давнїйше утворених слів: д о с о н є (perihelium) і відсонє (aphelium), котрі зовсїм добре віддають понятє того, що означують чужі слова, як творити знов нові назви.

— **Процес о обманьство.** В середу пізним вечером закінчив ся процес против Бухвальда і спілки, котрий, як то ми свого часу доносили, довів до острої перепалки межи прокуратором а оборонцями, котра остаточно закінчила ся засудом адвокатів на грошеву кару і зложенєм оборони тимиж адвокатами. Процес скінчив ся засудженєм Юди Бухвальда на три роки тяжкої вязниці з постом що місяця, а жінки єго, Двойри Бухвальд, на півтора року тяжкої вязниці з постом що місяця. Хану Енґель увільнено. Правному заступникови пошкодованого Меч. Піхля, др. Кволєвскому признано за заступництво 450 корон, а з рештою претенсиї 30.000 корон відослано на дорогу цивільного права.

— **Гофріхтер признав ся.** Хто слїдив пильно за справою отроєня офіцирів ґенерального штабу хоч би лиш в тім материялї, який приносили віденьскі ґазети, той мусїв набрати переконаня, що таки не хто иньший лиш Гофріхтер порозсилав був отруї своїм товаришам по званю. Не було лиш на то такого доказу, котрий міг би був усунути всякі сумніви. Видко, що остаточно й Гофріхтер набрав того переконаня, що вже не викрутить ся і чи сяк чи так мусить стрітити єго заслужена кара. Отже в четвер по полудни зажадав, щоби єго завели до майора-авдитора Кунце. Коли станув перед ним, не міг зразу анї слова промовити, так був зворушений, аж наконець ледви на силу простогнав: Т о я н а д а в а в л и с т и з о т р у я м и. Щ о б и д і с т а т и с я д о ґ е н е р а л ь н о г о ш т а б у, р і ш и в с я я о т р о ї т и м о ї х т о в а р и ш і в з а п о м о ч и ю п о с и л о к в к а п с у л к а м и з ц и я н к а л ї. Менї здавало ся, що буду міг осягнути через то кариєру в ґенеральнім штабі. — Тут замовк він а по хвили очевидно дуже зворушений додав: До того спонукала мене любов для жінки; я хотів, щоби она стала женою штабового офіцира і мала забезпечене спокійне і вигідне житє.

Сказавши то, дістав Гофріхтер такого атаку нервового, що єго мусїли відвести до келї, щоби там відпочив. Коли єго пізнїйше переслухано, сказав він, що дістав був отрую ще давнїйше від якогось своляка на Шлеску.

Міністра війни бар. Шенайха повідомлено сейчас о тім, що Гофріхтер признав ся. Повідомлено дальше департамент справедливости в міністерстві війни і ґенеральний авдиторият. Міністер війни повідомив о тім цїсарску войскову канцелярию, а та вислала знов повідомленє до цїсаря, котрий перебував під ту пору в Шенбруні. Факт сей, що Гофріхтер признав ся, подано до публичної відомости зі взгляду на важність справи.

Жінка Гофріхтера, котра їздила до Лїнца, щоби привезти звідтам полишені там річи вернула оногди вечером около 7 год. до Відня і поїхала зараз до дому своєї матери. Аґенти полїцийні, котрі вже єї дожидали, поїхали потайком за нею і стерегли єї через цїлу ніч. Вчера рано приїхав до єї помешканя полїцийний лїкар а розслїдивши єї ствердив, що єї можна переслухати. Тодї увійшли до єї помешканя полїцийні аґенти і зажадали, щоби она пішла з ними на полїцию; єї ескортували в той спосіб, що два аґенти ішли по переду а один за нею з заду.

В бюрі полїцийнім був вже майор-авдитор Кунц, котрий брав участь в переслухуваню Гофріхтерової, а преслухував єї радн. правит. Штукарт. Коли їй сказано, що чоловік єї признав ся вже до вини, она приняла ту вість спокійно; здавало ся, як он вже давно була переконана о єго винї. Коли Гофріхтерову на час перерви вивели до окремої комнати, она зачала плакати, гадаючи, що єї арештували. Другий раз розплакала ся, коли до бюра полїциї прийшов адвокат родини Гофріхтерів др. Пресбурґер. Родина Гофріхтерів довідала ся аж від третих осіб, що Гофріхтер признав ся до вини.

Телеґрами.

Відень 30 цьвітня. На поли вправ на Шмельцу відбула ся нинї рано войскова парада, на котру приїхав Цїсар верхом на кони острим чвалом з Шенбруну. В парадї взяло участь 31 баталїонів, 16 шкадрон, 90 пушок і 15 відділів карабінів машинових. В парадї взяли участь також архікнязї і міністер війни та члени дипльоматичного тїла. Парада закінчила ся о 10 год. рано і цїсар від'їхав до Шенбруну.

Хржанів 30 цьвітня. Якісь два молоді люди, у віцї лїт 20 до 25, котрі очевидно приїхали з Росиї, бо мали на голові такі кашкети, які носять в царстві польскім, застрілили аґента краківскої полициї Ржешовского, котрий слїдив за ними і мабуть зажадав від них леґітимациї. Оба стрілили по три рази, опираючи бравнінґ на другій руцї, як то роблять розбишаки. Один з них згубив шапку. Убийників не удало ся доси відшукати. Арештований в Забєржові молодий чоловік показав ся невинним.

Берлин 30 цьвітня. До „B. Ztg.“ доносять з Солуня, що ситуация в Альбанії о стілько погіршила ся, що племя Міридитів прилучило ся до ворохобників.

Петербург 30 цьвітня. Нинї минає речинець даний фінляндскому соймови до видання ореченя о фінляндскім законї. Відповідь випаде відмовно.

Петербург 30 цьвітня. Петербурґска аґенция заявляє, що вісти в заграничних ґазетах о погромі жидів суть видумані.

Константинополь 30 цьвітня. В кругах дипльоматичних переважає переконанє, що Порта в справі складаня присяги кретийскими послами не займе острого становища.

Цїна збіжа у Львові.

дня 29-го цьвітня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . . .	12·50	до	12·70
Жито	8·10	„	8·30
Овес	7·—	„	7·30
Ячмінь пашний	6·—	„	6·50
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка .	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика . . .	6·20	„	6·50
Бобик . . .	6·50	„	6·80

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкориступнійшими условами і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і корисної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За оплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В сім напрямі почин бан гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Прописи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада.